

תת"ע 8529/08/18 - מדינת ישראל נגד עלא כבהא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8529-08-18 מדינת ישראל נ' כבהא עלא
תיק חיצוני: 10251179304

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופט אור לרנר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עלא כבהא

החלטה

בפניי בקשת הנאשם לאפשר לו לחזור מהודייתו.

ואלה העובדות הצריכות לעניין:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות.

לאחר שמיעת פרשת התביעה ובטרם החלה פרשת ההגנה, הודיעו הצדדים, בתאריך 1.7.20, כי הגיעו לכדי הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן בו תומר העבירה לנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים וכן יצרף תיק נוסף (תת"ע 11144-11-19 - להלן: "**התיק המצורף**"), בו גם כן יתוקן כתב האישום ותיחסנה עבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים (תחת העבירה המקורית של נהיגה בשכרות), סטייה מנתיב בנסיבות מחמירות ונהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לרכוש.

עוד הודיעו הצדדים על הסכמה לעניין העונש לפיה ירצה הנאשם 3 חודשי מאסר, בדרך של עבודת שירות (אם ימצא מתאים לכך על ידי הממונה), 26 חודשי פסילה בפועל וכן רכיבים של קנס, פסילה על תנאי ומאסר מותנה שייקבע בית המשפט.

בהתאמה לאמור בהסדר, הודה הנאשם במיוחס לו בשני כתבי האישום לאחר שהוברר עמו כי הוא מבין את הסדר הטיעון, המקובל עליו וכי ידוע לו שהוא מודה בשני תיקים שונים בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים (עמ' 9 ש' 19-16 לפרוטוקול). לאחר הודיית הנאשם ובטרם הטיעונים עונש, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות (להלן: "**הממונה**"), לשם עריכת חוות דעת בעניינו.

עמוד 1

בתאריך 21.7.20 הודיע הממונה על עבודת השירות כי נאשם לא התייצב לראיון כנדרש ולפיכך לא הוכנה חוות דעת בעניינו.

בתאריך 22.7.20 הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם לא התייצב אצל הממונה מכיוון שהוא עדיין שוקל את הסדר הטיעון, כמו גם בשל ניתוח שעבר. להודעתו זו צירף ב"כ הנאשם המכתב אותו שלח לממונה ביום 19.7.20 ותייעוד רפואי. יצוין כי כבר במכתבו לממונה מציין ב"כ הנאשם כי הנאשם שוקל את האפשרות לחזור בו מהודייתו.

בתאריך 6.8.20 (המועד שנקבע לטיעונים לעונש), הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו ולפיכך יגיש בקשה מנומקת בעניין.

הבקשה

בבקשה טוען ב"כ הנאשם כי הצליח להגיע להסדר עם לשכת התביעות רק יום עובר לדיון ובשל חוסר יכולת להיפגש עם הנאשם, הציג לו את הסדר הטיעון המוצע רק חצי שעה עובר לדיון. נוכח סד הזמנים לנאשם לא הייתה הזדמנות להעמיק בנושא, על אף שההסדר הוסבר לו (עד כמה שניתן היה).

עוד טוען הנאשם כי לאחר שהודה, בית המשפט הודיע לו כי הוא יכול להמשיך ולשקול את ההסדר עד למועד הדיון הבא. אציין כבר עתה כי הדבר אינו זכור לי והדבר לא קיבל ביטוי בפרוטוקול, אך נוכח התוצאה אליה הגעתי איני רואה להכריע בטענה זו.

עוד ממשיך וטוען ב"כ הנאשם, כי בהתאם לכללים המקובלים ולפסיקה שהתפתחה, בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו כדי להוכיח את חפותו, מוצדקת במיוחד נוכח השלב הדיוני המוקדם בו הוגשה הבקשה.

בדיון נוסף שהתקיים, ביום 3.9.20, מצאתי לנכון להסביר לנאשם את הסיכונים והסיכויים העולים מבקשתו והוא ביקש דחיה נוספת, על מנת לשוב ולשקול את הדברים לעומק.

בתאריך 9.9.20 הודיע הנאשם שהוא עומד על בקשתו.

תגובת המאשימה

המאשימה מתנגדת לבקשה תוך שהפנתה לסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), הקובע כי חזרה מהודיה כפופה לנימוקים מיוחדים שיירשמו וכן הפנתה לפסיקה לפיה נדרשים אותם נימוקים מיוחדים (ע"פ 945/85 פלוני), וכי אחד מהם הוא החשש כי ההודיה לא ניתנה חופשית ומרצון (ע"פ 5583/08 פלוני). עוד טענה המאשימה כי עיתוי הגשת הבקשה אינו תומך בקבלתה. לגישת המאשימה קיימים שני טעמים מרכזיים לקבלת הבקשה, מצבו הסובייקטיבי של הנאשם וקיומן של הדרישות הדיוניות ושני טעמים אחלה לא מצדיקים את קבלת

הבקשה, שכן היה לסניגור די והותר זמן לפרט ולהסביר את ההסדר, שהוצג בנוכחותו; ואין מקום להשיב אותו מהודייתו רגע לפני קבלת חוות דעת הממונה.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את עמדות הצדדים ובחנתי הבקשה אל מול העקרונות שנקבעו בפסיקה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

בפסק הדין המנחה- ע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' ד"ר קאסם סמחאת** (14.11.91), נפסק כדלקמן:

"הגישה היא מקלה יותר, ולפיה יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו במצבים בהם הוא סבור כי הוא טעה בשיקולים שהובילו אותו להודיה, וזאת גם אם ההודיה ניתנה מרצונו החופשי של הנאשם, מתוך הבנה של משמעותה והשלכותיה ובלי שנפל בה פגם כלשהו." ((. נפסק כי "בבוא בית המשפט לשקול, אם לתת לנאשם רשות לחזור בו מהודאתו לפני גזר הדין, לא די, לדעתי, בבירור השאלה, אם ההודיה ניתנה בשעתה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם. סבורני, כי גם אם השתכנע בית המשפט בכך, עוד עליו לשאול עצמו, מהי הסיבה הכנה והאמיתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודיה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם "נימוקים מיוחדים", הנדרשים בסעיף 153(א) הנ"ל."

ור' גם ע"פ 6349/11 **גנס שניידר (נשימוב) נ' מדינת ישראל** (10.06.2013), ע"פ 7088/19 **לאוניד מיטניק נ' מדינת ישראל** (19.06.2018), ועוד.

ככל שהבקשה מוגשת בשלב מאוחר, קל וחומר בערעור (כגון בעפ"ת 42176-08-17 אליו הפנתה המאשימה), עולה החשש מניצול ההליך הפלילי כאמצעי תמרון בידי נאשם, המבקש לבחון את תוצאות ההליך ועל-פיהן להחליט אם לדבוק בהודייתו או לחזור בו ממנה וכל שהבקשה מוגשת בשלב מוקדם יותר (לגומא עוד בטרם הטיעונים עונש), הנטיה היא לאפשר לנאשמים לחזור בהם מהודייתם. בסופו של דבר, השאלה המכרעת, על פיה תוכרע הבקשה לחזרה מהודיה, היא המניע-הסיבה לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו - האם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו, או שמא מדובר במהלך טקטי שנועד להשיג רווח דיוני. בע"פ 6023/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** נפסק:

"כאמור, לעיתוי הבקשה לחזרה מהודיה ניתן משקל רב (ע"פ 6349/11 **שניידר נ' מדינת ישראל**, [פורסם נבו] פסקה 18 (10/06/13), להלן עניין שניידר), אך המבחן המהותי אשר על פיו תוכרע בקשת נאשם לחזור בו מהודייתו הוא "מבחן המניע", קרי "האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם לחזור בו מהודאת שווא שמסר, ולהוכיח את חפותו, או שמא מדובר במהלך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית כלשהי. מבחן העיתוי איננו אלא כלי עזר משפטי, לצורך הכרעה במבחן

המניע" (שם, בפסקה 20: ראו גם עניין אמסלם הנ"ל). כך למשל תיתכן תכסיסנות מצד נאשם גם טרם מתן גזר הדין, כאשר הוא מגלה שניתן לגביו תסקיר שלילי שעלול להשפיע לרעתו בשלב הטיעונים לעונש (שם, בפסקה 10) או במטרה להתיש את העדים (ע"פ 3227/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם נבו] פסקה 6 (24.1.2011) ועוד".

ומהכא להתם. בענייננו הנאשם ביקש לחזור בו מהודייתו עוד בטרם הטיעונים לעונש, לאחר שכבר הודיע לממונה על כוונתו זו עוד בטרם נערכה חוות דעת בעניינו. גם מבחינת הזמנים עצמם במדובר בטווח זמן קצר מאד ופחות משלושה שבועות לאחר הודייתו כבר הודיע הנאשם על כוונתו האמורה.

זאת ועוד, ניכר כי כוונתו של הנאשם והמניע העומד מאחורי הבקשה הוא הרצון להוכיח את חפותו ולא להשיג הישג טקטי או תועלת משפטית. כזכור, הסדר הטיעון הוצג לאחר שמיעת כל פרשת התביעה וכל שנותר הוא לשמוע את פרשת ההגנה, כך שאין מדובר בטרטור או עיכוב בשמיעת עדי התביעה. בנוסף, בעצם הודיית הנאשם, הנאשם לא השיג רווח משני כלשהו (למעט ההסדר עצמו), שהי בו כדי ללמד על תכסיסנות. להבדיל, ר' לדוגמא עפ"ת 42176-08-17 שאדי מחאמיד נ' מ"י הנ"ל (24.10.17), שם הסכימו הצדדים כי לאחר גזירת דינו של הנאשם יעוכב ביצוע העונש והנאשם ישוחרר מהמעצר לתקופת מה.

מהטעמים האמורים אני מוצא לקבל את הבקשה אני מתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו ואני מבטל את הכרעת הדין שניתנה בתיק זה ובתיק המצורף.

בהתאמה, תיק זה ימשיך ויתנהל, בהתאם לכתב האישום המקורי והוא נקבע לשמיעת פרשת ההגנה ליום 28.10.20 בשעה 12:30.

התיק המצורף (תת"ע 11144-11-19), יוחזר לכב' סגן הנשיא, הש' קרזבום, להמשך טיפול.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים ולכב' סגן הנשיא הש' קרזבום.

ניתנה היום, כ"ו אלול תש"פ, 15 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.